

Zážitky na duchovní cestě – DÍL DRUHÝ

Modrá alfa a moje mamka

Dovolte mi, vážení čtenáři, abych se s Vámi podělil o další velmi silný zážitek na mé duchovní cestě. Duchovní cesta je pouze „termínus technikus“, který ve své podstatě zažíváme všichni, jde jen pouze o uvědomění a pojmenování.

Několik let zpět jsem se začal zajímat o meditace. Z počátku jsem nevěděl, kterou

cestou se vydat, dnešní svět totiž nabízí nepřeberné možnosti. Na jednu stranu je to skvělé mít tolik cest, na druhou stranu musí být člověk v této oblasti velmi obezřetný. Kdokoliv může založit meditativní skupinu a používat různé techniky, které jsou dokonce velmi nebezpečné a mohou nám dokonce i poškodit trvale zdraví. Jako ke všem cestám v životě lze nalézt snadný klíč. Zkoušejte svého učitele všetečnými otázkami, kladte odpor a negujte to, co se Vám nebude zdát vašemu srdci blízké a jste-li s odpověďmi spokojeni a jestli Vaše srdce říká „ANO“ - našli jste to pravé. Obzvláště v této oblasti poslouchejte své srdce, svojí vnitřní moudrost. Krátké, inspirativní video na toto téma natočil Igor Chaun – Pozor na falešné učitele a duchovní bludy.

Vzpomínám si na své začátky vedenou meditací podle Sri chinmoye nebo meditace Buddhistů Diamantové cesty. Jsou to jistě zajímavé meditace, které Vás stejně jako všechny mohou dovést k cíli, ale já na ně nebyl připraven. Přišly mi v té době dogmatické a to bylo proti mému přesvědčení - spoléhám na svobodu, žádné vštípování názorů. Tím nechci nikterak tyto techniky hanit, ale zkrátka nebyly pro mě, a naopak pro jiného mohou být úžasné.

Možná to bylo zapříčiněno i tím, že jsem nevěděl co mi taková meditace má dát. Pozorovat proud vzduchu na špičce nosu mi nepřišlo zajímavé, zvláště když se do toho mísí celé hejno myšlenek toho, co jsem neudělal v práci, kdy půjdu nakoupit a co mám ještě doma stihnout. Zkrátka na to nebyl ten pravý čas.

Až jednou se mi od do rukou stala knížka Modrá alfa od Petra Velechovského a Jana Havelky. Knižku jsem přečetl jedním dechem a pro začátečníka na duchovní cestě byla jasně a srozumitelně napsáno. Moje srdce říkalo ano a tak jsem se rozhodl jít dál a absolvoval jsem základní kurz Petra Velechovského Objevování skrytých schopností (www.modraalfa.cz). Tento kurz je rozdělen do dvou víkendů a oba jsou poměrně časově náročné, protože je potřeba udělat velký kus práce právě v začátcích. Petr Velechovský byl a je pro mě tím pravým učitelem v této době. Aneb jak říká stará moudrost: „je-li žák připraven, učitel se najde“.

Nesnažím se Petra dávat na stupínek, plácát ho po ramenou a vidět ho jen s růžovými brýlemi. Je to skromný člověk, který se nesnaží Vám dokázat, že máte dělat vše jeho cestou. Z jeho očí jde tolik lásky, kolik dokážete přijmout a kolik jí tam vidíte. Svými dotazy a odpověďmi na kladené otázky mě vždy mile překvapí. Naučí Vás základům meditace v „hladinách alfa“ (je to frekvenční pásmo mozku, které je blízké fázi spánku). V těchto hladinách dokážete neskutečné věci a tak vlastně „Objevujete své skryté schopnosti“, které má každý z nás. Dokážete se ptát na problémy, které Vás trápí a hledat na ně v těchto hladinách odpovědi. Dokážete v hladinách i léčit sami sebe nebo blízké osoby či se „vtělit“ do stromů, kamene či rostlin.

Po prvním absolvovaném víkendu pln nadšení z této úžasné techniky jsem se pustil do meditace. To, co jsem v ní prožil se mi zapsalo hluboko do paměti.

Nyní ale odbočím k mému dětství a vztahu s rodiči. Kloním se k názoru, že si má duše rodiče vybrala a jako jeden ze základních pilířů považuji v tomto životě vyřešit vztahy se svými blízkými, rodiči počínaje.

Moje maminka byla úžasný láskyplný človíček, který by se nejradyji rozdál pro druhé. Krásná, energická, společenská a milující mamka. Nevím, kde nastala chyba (ani jí už nehledám, protože to prostě tak bylo), ale mamka začala holdovat alkoholu. Vše se mi teď spojuje. Třeba když pomyslím, jak jsem ještě na základní škole chodil nakupovat, a na každém nákupu bylo napsáno „Muller Thurgau 1x“.

Alkoholismus nejde zkombinovat se zaměstnáním a tak se mamce práce kupila a kupila a mamka nevěděla jak z toho ven. Východisko z této situace byla pro ni sebevražda. Bohužel nebo bohudík neúspěšná. Střídaly se jí stavy deprese a maniodeprese, které poškozovaly naše rodinné prostředí. Například dluhy, novými matčínými známostmi a mamka se tak dostávala hlouběji a blíže ke spodině společnosti s nezájmem o rodinu a svého manžela. O rodinném prostředí plným lásky a péče jsem v tu dobu jen snil a spíše jsem přemýšlel jak život přežít s minimem peněz. Vyvrcholením toho všeho bylo, že nám v exekuci vzali byt pro „drobný dluh“ cca 90.000,- s hodnotou bytu mnohonásobně vyšší. Snažili jsme se ze všech sil mamce pomoci. Hledali způsoby léčby, psychiatry, psychology, dokonce se nám i podařilo dostat mamku do léčebny, ale kdo nechce, tomu nikdo nepomůže. Mamka už byla vtažena moc hluboko a nedokážu si ani představit, kolik by musela mít síly dostat se zpět. V době dospívání jsem od mamky zažil tolik bolesti a zklamání, že jsem jí na určitý čas nenáviděl. Ano, nenáviděl svojí matku. Je tomu tak.

Můj postoj se ale změnil, když mi jednou zavolala z léčebny (kterou jsme jí zařídili my) a s lítostí oznámila, že je moc smutná, když se nemůže dostat na mou promoci a že mám zavolat primářce, aby jí na skok pustili. Já to udělal. Na promoci byla moje rodina, ale bohužel bez mámy. V tu chvíli jsem skončil vztah se svojí matkou. Úplně uzavřel veškeré vazby, třeba když mi zavolala a ozval se její hlas, přerušil jsem spojení. Bylo mi krásně, netížilo mě zabývat se negativními věcmi a byl jsem spokojen. Ale naštěstí toto netrvalo věčně, neboť uzavřeme-li v sobě nějaký problém bez vyřešení, může to mít následky jednak fyzické, tak i psychické.

Až po čase, po prvním kurzu modré alfy jsem se s maminkou potkal v meditaci. Dlouho jsem o mamce neslyšel, nevěděl jsem, kde se ani nachází a tak to, co se mi v mysli přihodilo, byl zážitek velmi silný, možná až přímo vesmírný.

V meditaci se mi mamka zjevila. Samovolně, bez jakéhokoliv úsilí nebo chtění. Byla v plné kráse, tak jak jsem jí znal jako malý kluk. Z její srdeční čakry ke mně začínala vysílat paprsky duhových barev. Propojili jsme naše čakry. Byl to krásný pocit plný lásky. Plakal jsem při tomto aktu, jak mi to všechno bylo líto. Plakal jsem několik hodin, až mé slzy zastavilo láskyplné objetí mé ženy. Vysvětloval jsem jí, že nevím proč se mi mamka zjevila a nechápal souvislosti. Brzy ale přišlo vysvětlení. Za několik dní jsem se dozvěděl, že mamka zemřela. Sama v krajské nemocnici na zápal plic. To ale nebylo pravou příčinou. Byla značně podvyživená a skutečnou příčinou byla cirhóza jater. Nikdy mi nepříznala, že pije, ale toto bylo jasným důkazem.

Jak šel čas, stále více jsem si uvědomoval, že mým doposud největším životním učitelem byla moje maminka. Byla to ona, která mě připravila do života. Být samostatný, umět si uvařit, vyprat, vydělat peníze a ze všeho nejvíc mít chuť a sílu mít láskyplné zázemí rodiny, kterého jsem ve svém vlastním životě dosáhl. A co je myslím velmi důležité: Neodpouštím svojí mamce, jaká byla, ale s pokorou děkuji za tu situaci, která se mi naskytla.

Vždy když si vzpomenu na svojí mamku jak vypadala a jak se chovala, pak jen jaká byla dřív, nikoliv v té poslední době v mém dospívání. Dokážu od srdce říct, že svojí mamku miluji. To jsem nikdy před tím nedokázal.

Proč Vám, milí čtenáři, toto všechno píšu? „Neznáme dny ani hodiny“ a nevíme, kdy budeme mít ještě čas napravit naše vztahy. Neotálejme s tím. To co se podařilo mně, podaří se každému. O tom jsem přesvědčen.

Věnováno mojí mamince a napsáno s hlubokou vírou, že základním kamenem všech a všeho je láska. Nechtě nás toto provází i ve vztazích, kde o tom nejsme zcela přesvědčeni.

S láskou, Lukáš